

Aangezichtsverlamming/Mimetherapie

Bij een aangezichtsverlamming doet één kant van het gezicht niet meer mee, het oog wil niet goed sluiten en traant. De mondhoek is slap, drinken en praten gaan moeilijk.

Wat is er aan de hand?

Beide kanten van het gezicht hebben een aangezichts-zenuw (nervus facialis). Deze zenuw regelt het sluiten van de ogen en mond, het optrekken van de neus en zorgt voor expressie in het gezicht. Wanneer de zenuw binnen de schedel beschadigd wordt, gaat deze minder goed functioneren. De aangedane zijde van het gezicht beweegt niet meer mee, kortom, er is een aangezichts-verlamming. Soms kunnen er ook (oor)pijnsensaties ontstaan.

Een aangezichtsverlamming kan ontstaan na een oorontsteking, schedelletsel, het gordelroosvirus, de ziekte van Lyme en in enkele gevallen een tumor die op de zenuw drukt. In ongeveer 50% van de gevallen is de oorzaak onduidelijk en spreken we van de verlamming van Bell.

De verlamningsverschijnselen

Door het verminderde functioneren van de zenuw, valt de functie van de spieren uit. Dit is vrijwel altijd aan één kant van het gezicht. Er ontstaat een scheef gezicht, de mondhoek staat lager, de plooi tussen de neus en de mondhoek verdwijnt en het oog is wijder en wil niet sluiten. Praten en slikken gaan moeilijk omdat de lippen niet goed willen sluiten, hierdoor kan er ook speeksel uit de mond lopen. Een verlamming kan volledig of onvolledig zijn, bij een onvolledige verlamming is er nog enige beweging mogelijk.

Is er een behandeling?

Wanneer de oorzaak bekend is, zijn er mogelijk medicijnen die de arts u kan voorschrijven. Bij een verlamming van Bell wordt er spontaan herstel afgewacht, hierbij is rust nemen erg belangrijk. Voor de ogen kan er een zalf gebruikt worden en het oog kan worden afgeplakt om te voorkomen dat het uitdroogt, dit zorgt er ook voor dat het tranen afneemt.

De logopedist / mimetherapeut kan u begeleiden in de eerste fase door u tips en uitleg te geven. Bij onvolledig herstel kan de behandeling bestaan uit mimetherapie om weer controle te krijgen over de gezichtsexpressie.

Het is belangrijk om niet te oefenen met het bewegen van de spieren. Er worden vaak goed bedoelde adviezen gegeven waarin wordt gezegd dat u 'gekke bekken' moet trekken voor de spiegel. Bij deze uitval van de zenuw is het juist belangrijk om de zenuw rust te geven om te kunnen herstellen.

Wat is de prognose?

De prognose van het herstel is sterk afhankelijk van de oorzaak van de aangezichtsverlamming. Meestal is er na enige tijd spontaan herstel zichtbaar, dit herstel duurt 9 tot 12 maanden. De verlamming van Bell geneest vaak zonder behandeling binnen 6 tot 8 weken spontaan en volledig. In enkele gevallen is er (gedeeltelijk) blijvende uitval van de zenuw, waardoor de spieren verslapt blijven.

Contact

Voor onderzoek en medicamenteuze behandeling kunt u een afspraak maken bij een KNO arts of neuroloog. Heeft u een verwijzing, dan kunt u een afspraak maken met één van onze logopedisten / mimetherapeuten, (0318) 43 59 97.